Ч. 225. Субота 19 (6) жовтня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Експозе бар. Бека і угодові предложеня.

В доповненю вчерашного справозданя з першого засіданя палати послів подаємо дальші виводи п. Президента міністрів, бар. Бека про угодові предложеня:

Відмітивши, що тарифово-політичними постановами Австрия забезпечила собі цілковиту свободу акциї у внутрішнім русі і у взаїмнім обороті з Угорщиною, бар. Бек обговорює державно-фінансові справи. Стремлїня Угорщини до автономії в справі консумцийних податків заспокоєно без шкоди для фінансів Австриї. Суртакса на цукор входить в житє аж 1. січня 1908. Відрадним фактом єсть порозуміне в справі так зв. бльоку угорских державних довгів. Найтяжше приходило полагодити справу банкову, справу виплати в готівці і справу квоти. Австрийске правительство стояло при тім, що спільність білетового банку мусить бути задержана на час істнованя трактату. Однак в самім задержаню австро-угорского банку годі шукати якогось специяльного австрийского інтересу, задля якого австрийске правительство мусїло би понести великі жертви. На будуче згодили ся оба правительства на те, що на случай евентуальної пропозициї австро-угорского банку в справі продовженя привилею треба буде розпочати з банком переговори. Коли би банковий привилей не мав бути продовжений, то обдумано відповідні зарядженя. Що до квоти, то правительство завізвало нині парлямент до вибору квотової депутациї. Коли би сї депутациї не могли порозуміти ся, то оба правительства предложать в законодатній дорозі 2% підвишку угорскої квоти. П. Президент міністрів вказує на те, що угоду треба конче полагодити, щоби вже раз по 10 роках невности настало в господарских відносинах успокоєнє і безпечність. На жаль борби в послідних роках викликали між Австриєю а Угорщиною недовірє. Досьвід навчив нас, що спільність, хоч і яких вимагає жертв, не може бути тягарем. Теперішна угода як що-до жертв, так і що-до користий є для обох держав однакова. Ніхто не докаже, що в тій угоді поминено який небудь інтерес Австриї. Бесідник спокійно вижидає критики угоди. Заключенє угоди в законодатній дорозі є услівєм дальшого розвитку монархії. Наради з жадобою вижидають, щоби 13-лїтна угодова одисея вже раз покінчила ся. Австро-Угорщина, оперта на угоді обох частий монархії, є запорукою европейского мира, є членом системи европейскої рівноваги, має визначний голос, коли ходить о долю Европи. Бесідник відкликує ся до палати, щоби помогла заключити угоду і щоби як найскорше видала о угодовім предложеню свій присуд.

Начерк угоди, який внесли оба правительства до парляментів, гласить:

Цлова і торгова політика. Підвалини до будучого уладженя народно-господарских взаємин між обома державами монархії уложено в умові що до управильненя обопільних відносин торгових і комунікацийних. Як дотеперішні умови цлово-торгові, опирає ся і нова відповідно законодавству з 1867 р., на основі необмеженої свободи народно-господарского руху в внутрішнім обсягу, а повної народно-господарскої спільности в обсягу заграничної політики економічної і торговельної.

Система цлової і торговельно-політичної спільности, котра на разї основує ся на хиткій підставі взаїмности, стає тепер під певною охороною сталого, контрактового порозуміня і обопільних зобовязань, а сучасно є запоручене контрактове зобовязане удержаня одноцїлої границї цлової і вільної від цла обопільної виміни.

Для усуненя текстових ріжниць між обовязуючим в Австриї законом про цлову тарифу і провізорично угор. правительством введеним тарифовим законом, відповідна часть угоди має одноцїлий текст тарифових постанов о-

СОН ПАРКУ.

(З француского — Катуля Манде.)

Старі парки мають так само свої сни як люди.

Нині рано оповідав менї старий парк, в котрім я проходжував ся, сон, який мав сеї ночи, а котрий так дивно подібний до снів, які ми так часто видаємо.

І так само як стара народна пісня, яку співають над колискою дитини, аби еї приспати, так шептав менї старий парк свій сон до уха, не придаючи єму впрочім — так як ми люди — ніякого значіня.

Серединою мене — говорив парк — вє ся біла посипана піском стежка і губить ся між зеленою муравою, перерізаною блискучим потоком. На берегах води колишуть ся старі, кріслаті верби, котрі декуди виглядають цілком чорно під тінию старих, великих дерев. Там, де малий потічок виступає нагле на ясне денне сьвітло, стоять на однім березї прості як сьвічки прехороші лелії, а на другім, там, де потік знов ховає ся в тїнь, розростають ся буйно корчі рож.

Під лелїями здає ся щось білого спить. То Жіль, що має ледве шіснайцять літ і в своїм ніжнім і молодім тілї має непонятну чи незрозумілу душу. Жіль спить, окружений хмарою синявих, рожевих і білих могилів. А тяжкі запахи викликують на єго чолї і в єго серци ріжні сни; єго сон є тому неспокійний, єго ніжна грудь скоро піднимає ся, хапає віддих, єго уста отверті і деколи простягає він навіть до своїх сонних привидів руки, що вяло знов опадають, бо не могли нїчого обіймити лише запашний воздух.

Під корчами рож видко друге ясне єство, що також спить. То єство ніжне, рожево одїте і виглядає, немов би єго одежа складала ся з рожевих листків. То Люліна, що має пятнацять літ і котрої невинна, радостию дихаюча душка починає ворушити ся так само як душа Жіля. Люліна снить дуже спокійно на білім піску під рожевим корчем; комахи дотикають ї часом своїми прозрачними, легкими крильцями, але то не перешкаджає спячій, а запах рох спричинює ще твердший сон.

Але нараз синявий промінь місяця, що продер ся крізь щілину листя, упав на повіки Жіля і він нагле будить ся, піднимає ся і прислухує ся дивному, правильному і скорому битю свого серця. Він притискає руки до грудий і пересьвідчує ся, що се таки єго серце, що так голосно і скоро бє, а Жіль не знає властиво чому. Він тому дуже дивує ся, піднимає ся ще трохи висше і розглядає ся, аби пересьвідчити ся, де він властиво єсть. Ба, що єму остаточно зависить на тім, длячого так скоро бє єго серце, що єму зависить на місци, де він збудив ся? Довкола него літають нетлї, котрі немов би дразнили єго, аби він гонив за ними, у єго ніг співає чистий потічок; він буде з нетлями грати ся, буде слухати співу потока, буде тїшити ся своїм власним житєм і ловити срібні, зелені і синяві тіни.

Але ні, він чує ся так дивно утомлений; перший раз в єго житю видаєсь єму, що єго руки не такі легкі як звичайно, що єго тіло утратило спосібність порушати ся. Бере ліву руку правою і важить ї; ах, она така тяжка, така тяжка, він опускає їх знеохочений обі і приготовлює ся до поважного роздумуваня над тою дивною подією. Він вдивлює ся в землю, нахиляє наперед головку, підпирає ї рукою, стискає уста і думає. Видить, що він сумний, але не знає чому. І коли не може того відкрити в собі, хоче спитати о причину того смутку всї ті предмети, які єго окружають і видають ся єму такими щасливими.

Дивить ся на гнїзда на спячих деревах, де птиці притулені до себе дрімають, глядить задуманий на лелії, що під вітром заєдно хитають ся, і бачить, як з їх сердець випадає золотавий пил і як та їх пахуча кров серця переливає ся з одного цьвіта в другий. І очи Жіля вникають глубоко в солодку ніч, котра як величезна русалка обіймає повна любови дрожачий парк мягкими раменами. Нараз починає Жіль розуміти. Він один; тому єго серце і руки такі тяжкі; які би они стали легкі, колиб могли діткнути ся солодкого тягару, який відобрав би їм їх непотрібну сплу.

Жіль постановляє вибрати ся в дорогу, аби глядати єства подібного до себе або й неподібного, котре би він відтак міг притиснути до своїх грудий. Як загадав, так і зробив. Осторожно і цікаво обходить пнї старих дерев, за котрими могло би укривати ся то єство, за яким він тужить, розхилює галузки корчів, де оно могло би ночувати так як пташки, прислу-

бовязуючих в обсягу цлової области, котра буде творити підставу до переговорів що до заключеня цлових договорів. Єствуючі закони цлові і приписи цлові, як і сама тарифа остає правосильною з тотожною зовсім для обох половин монархії а надслідком того обезпечено також згідне поступоване в усїх справах що до тариф. Наслідком того уміщена в угоді тарифа як що до загальної своєї части, так і в кождій позиції тарифовій остає у відносинах до обидвох держав з собою звязана, так що умови можуть бути переведені лише на основі спільного порозуміня. Обезпечено й те, щоби примінене і інтерпретация тої тарифи були зовсім одностайні.

В теперішній угоді предвиджено як найскорше внесене одностайного начерку закона що до цлового поступованя. Постанови що до побору і заряду цла і інспекторів цлових остають незмінні, але додано постанову, що цла побрані в одній державі монархії без її дозволу не можуть бути звернені другій державі.

Гуртівне цлової управи підвисшує ся для Австриї на $5^1/_2$ міл. кор. і предвиджує ся зріст о 1 проц. Та зміна означає для Австриї зиск 470.000 К.

Справи заграничної полїтики торгової будуть управильнювані дотеперішним способом. Заключуване і виповідане економ. договорів і торгових, цлових, мореплавних і т. и. є правосильне для обох держав монархії. Ані Австрия ані Угорщина не можуть односторонно їх виповідати.

Що до торгової і промислової полїтики нова умова запоручає при збереженю повної самостійности торгово-промислового порядку, зрівнане з власними горожанами держави на підставі формальної взаїмности. Свобода переселюваня з місця на місце обезпечена і в будучині, остає в тісній звязи з конечним для розвитку торговлї і промислу правом поселюваня і свободою особистого і товарового руху. Наслїдком подрібного определеня права подорожних аґентів торгових автономічним законодавством торговим, показала ся потреба нового управильненя заводової діяльности тих аґентів відповідно дотичним постановам торгових договорів. Що до похатної торговлї включно з аптикарским інтересом і сензалями видано окремі постанови відповідно межинародним правам договорним і краєвим відносинам правним.

Окрема умова про усунене подвійного оподаткованя хоронить вільний рух товаровий від надмірного обтяженя. Увільняє ся також австр. промисл від важного тягару знесенєм перевозового угорского податку на Дунаю, котрий спиняє оборот на схід.

Подрібно управильнено наново справу патентів, марок і охоронних знаків, а також що до уживаня гербів і язика в обидвох державах монархії або уміщуваня емблем народних орла австрийского і гербів корони угорскої.

Умова між Австриєю а Угорщиною що до права авторства з р. 1887 відносить ся і до фотоґрафічних творів.

Для товариств акцийних, спілок в обмеженою порукою, товариств обезпечень і зарібкових та господарских определено з обмеженєм до інтересів дозволених правно о кождій з обох держав условя розповсюдженя їх діяльности на другу державу, закладин філій і способу веденя інтересів.

Новинки.

Львів, дня 18-го жовтня 1907.

— Именованя. П. Міністер справедливости надав посади ад'юнктів судових дрови Людв. Енглеви в Кімполюнзї і дрови Льв. Левнерови в Радівцях та іменував ад'юнктами авскультантів Макса Гавсфатера і Мих. Цїмпава для округа львівского висшого суду.

— Репертоар руского народного театру у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім“ при ул. Берштайна. Початок о 7 годині вечером). В пятницю 18 жовтня с. р. бенефіс ветерана рускої сцени Т. Ґембіцкого „Жидівка вихрестка“ драма в 5 діях Тогобочного. — В суботу дня 19 с. м. „Уриель Акоста“, траґедия в 5 діях Гуцкова; — в неділю дня 20 с. м. передпослїдне представлене — початок о годині $3^1/_2$ з полудня „Чорноморцї“, народна оперета в 3 діях Кухаренка, музика Лисенка. Виступ п. Грегоровича.— Ві второк 22 с. м. послїдне представлене „Павло Полуботок“ історична траґедия в 5 діях Осипа Барвіньского. Виступ п. Ґембіцкого. — В четвер 24 с. м. перше представлене в Стрию „Маруся Богуславка“ історична драма зі співами в 4 діях М. Старицкого.

— Ізза ґрунту. В понедїлок відбула ся перед судом присяжних в Станиславові карна розправа против 27-лїтного селянина з Порогів коло Солотвини, Івана Демка, обжалованого о убите тестїв. При подїлї ґрунту тесть Кость Бойченюк скривдив его на користь свого дурноватого сина, Дмитра. За те Демко страшно его зненавидів і постановив пімстити ся. Дня 27 червня с. р. запивав ся цїлий день, а вечером розпочав з Дмитром бійку. В обороні дурноватого сина станула мати Настуня, котра переплатила се житєм. Демко зарубав тещу сокирою на смерть, а потім кинув ся до хати, де лежав тесть, витовк шиби, впав вікном до хати і зі словами: „як ти ділив землю, так я тепер тебе подїлю“ завдав Костеви Бойченюкови 9 тяжких ран в голову. Потім утїк в полонини, де укривав ся два дни. Кость помер незабаром в шпитали. Тепер трибунал засудив убийника на 15 лїт тяжкої вязниці, заостреної постом і темницею.

— Вимушене. В Тернополи відбула ся дня 15 с. м. перед карним трибуналом розправа против Володислава Качоровского, бувшого учителя зі Збаража, о злочин публичного насильства через вимушене, якого допустив ся ось як: Граф Стефан Грохольский, власгитель дібр Колодна коло Збаража, одержав дня 25 серпня с. р. такий лист: „Підписаний комітет домагаєсь від Вас на свої цїли 2.000 рублїв. Ту суму зложіть сейчас в такий спосіб: 4 банкноти по 500 рублїв вложіть до синьої непрозорої куверти і заадресуйте: пан В. К. 099 Тернопіль. До гроший треба додати дописку: Дак на цїли Т. Р. П. 2000 рублїв. Підпис. Надїємось, що наша просьба буде сповнена, инакше будемо приневолені зробити особисту гостину. Інтервенция полиції тут чи за границею нїчо не поможе а буде строго укарана. — Комітет терористично революцийної партиї“. Гр. Грохольский донїс про се властям, котрі арештували Качоровского дня 6 вересня в почтовім урядї, коли зголосив ся по гроші. В слїдстві сказав, що лист до ґр. Грохольского вислав під загрозою револьверів двох незнаних ему Жидів. Однак в часї розправи признав ся до вини, оправдуючись тим, що до злочину заставила его нужда. Трибунал засудив его на 3 місяці тяжкої вязниці, заостреної постом що 2 тижнї.

— Дрібні вісти. Дотеперішну назву стациї Креховичі на шляху Стрий-Гусятин змінено від 1 жовтня с. р. на Рожнїгів-Креховичі, а зелїзницю льокалну Палагичі-Товмач віддано з днем 30 вересня до ужитку. — Львівску полїцию повідомлено вчера телеграфічно, що в Сокали вкрадено минувшої ночи 60 золотих годинників на шкоду тамошного годинникаря. — Сими днями розійшла ся була у Львові чутка, що в тайнім сховку, чи між паперами в бюрку кн. Каликста Понїньского, властителя Червоногорода, померщого нагло перед семи лїтами знайдено завіщане, котрого безпосередно по смерти кн. Понїньского нїхто не міг знайти і в наслїдок чого ціле величезне майно помершого перейшло по спадщинї на родину кн. Любомирских. Тепер мало оказати ся, що знайдене завіщане есть сфальшоване, отже неважне, але справою сфальшованя займила ся вже прокураторня.

— Напад на учительки. В ночи з 13 на 14 с. м. з окружної учительскої конференциї в Жовкві вертали возом учительки Ст. З., Любика З. і Антонїна Б. Вже зближали ся до Старого Села, коли здалека, а було се по півночи, їдуче товариство побачило огонь. Як показало ся, огонь розложили якісь драбуги, що-

---

хує ся, чи не почує звідки кроків наближаючої ся заблуканої царівни, прикладає навіть своє ухо до землї, аби не пропустити нїякого шелесту, слухає і слухає...

На жаль, нїхто не надходить! І Жіль чим раз більше сумний. Єго біль збільшає ся, чим більше він силує ся відгадати причину свого смутку. І аби не блукати так самітно, сїдає знов на березї співаючого потока, що так весело, так гамірно спішить в долину куди, куди?..

Кладе ся долїлиць на землю, ховає чоло в траву і плаче, плаче ридає. Поволи втихомирює ся, клякає, складає руки і молить ся та просить Бога, аби зіслав ему якого товариша.

В часї молитви Жіля будить ся Люліна на другім березї потока під корчами рож, піднимає ся, сїдає і підпирає ся рукою, що до половини будуть ся між травами і цьвітами.

Люліна не має нїякої журби. Єї очи, єї усточка, кождий нерв єї єства дишать сьвіжостию, веселостию, принадою і Люліна подобає на хмарку, що ночию появляє ся в парку. Ледве дочуло єї ухо журчане потока, вже стоїть коло него і приглядаєсь собі в воднім зеркалї. Она дуже вдоволена своєю красою і розглядає ся, чи крім потока нема нікого в близкости, хто міг би нею любувати ся.

Напротив неї, на другім березї перестав саме Жіль молити ся. Глядить перед себе і видить Люліну. В першій хвили пересьвідчений, що єго молитва вислухана і він віддихає радістно, розпростирає руки, він щасливий. Але нараз щезає єго нагла радість, бо вода дїлить єго від чаруючого єства, яке бачить на другім березї потока, яке усьміхає ся до него, а він не може досягнути єго рукою. Що робити, аби дістати ся до неї? Пробує широким кроком перешупити воду, але дармо! Вправляє ся хвильку в скаканю, може скок перенесе єго на другий берег — але й то не іде, він бачить, що навіть найлїпший скок заніс би єго до середини потока. А злобна вода не має милосердия, потік не хоче звузити ся, ні; за те Жілеви видає ся, немов би вода сьміяла ся, так безлично і злобно, як чорт. Жіль пробує ще одного способу, нахиляє ся і простягає руку до Люліни, що на другім березї робить то само; але їх руки не можуть досягнути ся; потік рішучо за широкий. Жіль глядить вздовж потока, може вкінци удалось би де дальше зійти ся; біжить вздовж потока берегом, але потік видає ся безконечним і Жіль вертає назад засумований на своє давнє місце.

Жіль переживає правдиві муки Танталя, а Люліна, котрої серце нараз почуло величезну тугу, терпить також. Обоє виглядають тепер як заплакані цьвіти і не знають, як собі порадити.

Але нараз приходить обоїм одна гадка. Коли вже засуджені жити далеко від себе, то нехай хоч їх лиця відіб'ють ся і сгрітять ся в воднім зеркалї. І они силують ся придбати всякі можливі постави, аби лиш їх тїни продовжили ся у водї.

Они нахиляють ся, простягають ся, кладуть ся, кривлять ся, стають на пальцї, все в надії, що їх уста хоч у водї дїткнуть ся в нїмім поцїлунку, але всьо то на дармо! Їх руки стають чим раз пристрастнїйші і чим раз більше безнадійні. Вкінци бачуть, що всї їх силуваня не доведуть до нічого. Сїдають отже, кожде на своїм березї над глумлячим ся потоком і плачуть, плачуть в надії, що бодай їх сльози у водї зійдуть ся. Але на жаль і то пуста надія, бо люта вода несе дві гіркі струї, окремо в безконечність. І залюблені сидять в розпуці над берегом аж до рана і плачуть. Вкінци сходить сонце, розганяє нічну пітьму і проганяє також Жіля і Люліну... Може прийдуть знов сеї ночи і будуть мати більше щастя“.

Так закінчив своє оповідане старий парк і зашумів деревами.

би звабити легковірних. Отже поїхали в сторону огня, не звертаючи уваги на се, що хтось остеригав їх, викрикуючи за ними: „Станьте, там є злодії“. Ледви уїхали кількадесять кроків, коли нараз пятьох драбугів, узброєних в коли, окружило віз і стягнули пасажирів на землю, домагались „добровільного“ виданя готівки і великої валізки, що находила ся на возі. Супротив переваги розбишаків нападені навіть не пробували боронити ся. Одна учителька віддала їм мошонку з квотою чотирох корон, а відтак рабівники забрали валізку, в котрій містили ся річи вартости около 400 корон, і щезли. Перестрашені учительки, дякуючи Богу, що вийшли з житєм, поїхали дальше. Повідомлена про рабунок жандармерия вислідила до кількох годин головного рабівника, а той, притиснений до стіни, зрадив прочих чотирох, так що всї виновники дістали ся вже під ключ.

— **Воздушні фльоти.** Як доносять з Франциї, тамошне правительство вже творить першу бальонову ескадру. Саме тепер покінчено проби з пятьма бальонами типу „Patrie“ і порішено, що сей тип є з кождого огляду знаменитий. Тому правительство поручило вже варстатам в Моасон збудовати ще пять бальонів такого типу і вже дало їм назви „Republique“, „Democratie“, „Liberte“, „Verite“ і „Justice“. Перший з них буде служити в морскій кріпости в Тульоні, а чотири инші і „Patrie“ в кріпостях на німецкій границі. Кождий з тих бальонів буде міг унести у воздух до 1.500 кільоґрамів. Що-до швидкости, то осягнено вже незвичайні успіхи. Чотири години летіли бальони зі швидкостию 13 метрів на секунду, поборюючи безнастанно противний вітер, що дув зі швидкостию 8 метрів на секунду, отже був дуже сильний. Отже бальонові техніки заявили, що нові бальони будуть серед таких обставин летіти 14 метрів на секунду або 50 і ½ кільом. на годину, а що палива будуть мати зі собою на 20 годин безперервного руху, то не спускаючись на землю будуть могли відбути 500 кільометрів дороги, а властиво воздушного простору. Як звістно, Німці роблять також проби з бальоном до кермованя винаходу ґр. Цеппеліна над Боденьским озером. Тоті проби показують, що бальон німецкого типу в нічім не уступає бальонови францускому, так що є лише питанем часу, коли й німецке правительство приступить до будови своєї воздушної фльоти. Також Анґлія не хоче остати по заду і робить пильні досьвіди зі своїм бальоном до кермованя „Nulli secundus“, який — як доносять в останніх днях з Льондону — що до своєї справности коли не ліпший від францускому й німецкого, то в кождім разі не гірший. Вже сама назва бальона „Nulli secundus“ (по нашому: „Нікому не уступає“) виявляє виразно заходи анґлійского правительства. Як видко, людство діждало ся нарешті воздушних кораблів і воздух перестав уже бути виключним тереном крилатих птиць. Поки-що воздушні кораблі призначено до воєнних цілий. У воєнній штуці ся новина викличе безперечно великий переворот, бо усуне майже цілковито кавалерию. Як звістно, кавалерия наслідком уліпшеня стрільного оружя вже давно перестала бути боєвою силою і уживаєсь нині майже виключно до служби вивідової. Тепер бальони сповняти-муть сю службу далеко ліпше і кавалерия стратить взагалі рацию єствованя. З бальонів можна буде видіти всьо довкола не лише в день, але й в ночи, очивидно при помочи рефлекторів, а так само всякі донесеня до ґенерального штабу можна буде висилати в одній хвили при помочи радіоґрафу, підчас коли кінниця, щоб зложити рапорт, мусить переривати звіди і тратити богато часу на дорогу до свого табору. Се будуть перші реформацийні наслідки винайденя бальонів до кермованя.

Телеґрами.

Відень 18 жовтня. О стані здоровля Монарха довідує ся Бюро кореспонденцийне, що ніч внаслідок кашлю була менше спокійна; мимо того Цісар в ночи і в годинах поранних зовсім не мав горячки. Апетит добрий; стан сил загалом не єсть невдоволяючий.

Відень 18 жовтня. Засїданє палати послів розпочало ся о 11 год. 15 м. Від суду повітового у Львові наспіло письмо з жаданем виданя пос. Будзиновского в справі обиди чести. — Пос. Кльофач і товариші зголосили пильне внесенє, щоби зі взгляду на безнастанні жалї на знущанє ся над вояками палата ухвалила: Членам комісиї войскової в порозуміню з управою армії признає ся право, щоби в присутности орґанів войскових порозумівали ся з вояками в касарни. Комісия войскова має бути офіциально запрошена на великі маневри, щоби пізнала пануючі в армії відносини з власного досьвіду. На случай відкиненя того внесеня ставить ся внесенє, щоби комісиї войсковій признано право через делеґатів зпосеред себе пер слухувати вояків в присутности авдитора войскового.

Межи інтерпеляциями знаходить ся інтерпеляция пос. Брайтера до міністра зелїзниць в справі заказу, виданого директором зелїзниць державних у Львові, виключаючого часописи „Naprzód“, „Głos“ і „Monitor“ від продажи на стациях в окрузї львівскої дирекциї зелїзниць державних.

Кірхберґ (на прускім Шлеску) 18 жовтня. Як тут доносять, оркан в Карконошах наробив минувшої ночи величезної шкоди, позривав криші з домів та попереривав телефонічні і телеґрафічні получення.

Тегеран 18 жовтня. (Б. Райт.). Ґубернатор в Керман доносить, що товпа заатакувала єго, однак удало ся єї відперти. З причини вибору до ради провінціональної вибухли розрухи. Товпа заатакувала банк державний.

Триєст 18 жовтня. Вчера о 8 год. вечером перейшла над містом туча з хмароломом. Всї низше положені улиці і площі були залиті. Вода наплила до склепів і маґазинів. Рух трамваєвий зовсім застановлено.

Сан Себастиян 18 жовтня. Коло Оріс наїхав поїзд особовий на товаровий; 20 осіб єсть тяжко ранених.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).